

Fjärde söndagen i fastan - år C

Ingångsantifon (jfr Jes 66:10-11)

Gläd dig, Jerusalem, och fröjdas över henne, alla ni som har henne kär, jubla högt med henne, alla ni som har sört över henne. Ni skall få tröst och skall få mätta er vid hennes bröst.

Inledning

Liksom den förlorade sonen, står vi inför Herren denna söndag, vilken enligt kyrkans liturgiska tradition kallas för 'laetare' - glädjens söndag. Idag är våra hjärtan fulla av glädje, eftersom vi hör, att Gud är en barmhärtig Fader, som förlåter våra synder, att Jesus försonade oss med sin Fader och att vi en gång kommer att få del i den eviga glädjen. Eukaristin är en försmak av denna glädje redan här på jorden. Men, i likhet med den förlorade sonen, föraktar även vi vår Faders kärlek var gång vi syndar.

Låt oss därför bekänna våra synder inför Herren, så att vi värdigt skall kunna delta i denna heliga Eukaristi.

HERRE - genom din ankomst till världen bringade du oss det glada budskapet om frälsningen. Herre, förbarma dig.

KRISTUS - genom din död på korset försonade du oss med din Fader. Kristus, förbarma dig.

HERRE - du mättar oss med din kropp och fyller våra hjärtan med glädje. Herre, förbarma dig.

Kollektbön

Himmelske Fader, genom ditt Ord, som blivit människa, försonar du oss människor med dig och med varandra. Låt oss därför med trons glädje och kärlekens iver bereda oss att fira påsk med honom, din Son Jesus Kristus...

Första läsningen - Jos 5:9a, 10-12 (Påskfirandet i det utlovade landet)

Läsning ur Josuas bok.

Herren sade till Josua: »I dag har jag lyft av er vanäran från Egypten.« Israeliterna hade sitt läger i Gilgal och firade påsk i öknen vid Jeriko, på kvällen den fjortonde dagen i månaden. Dagen efter påsk åt de av vad landet gav, osyrat bröd och rostat korn, just den dagen. Och från den dag de åt av vad landet gav kom inte längre något manna. Israeliterna fick inget manna mer utan åt detta år av skörden i Kanaan.

Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm - Ps 34:2-7

R: Smaka och se att Herren är god. (631)

Jag vill alltid prisa Hérren, *
hans lov skall ständigt vara i min mún.
Min själ skall berömma sig av Hérren, *
de ödmjuka skall höra det och glädja sig.

Lova med mig Hérren, *
 låt oss med varandra upphöja hans námn.
 Jag sökte Herren, och han svárade mig, *
 och räddade mig ur all min förskräckelse.

Se mot honom, ta emot hans ljús, *
 era ansikten behöver inte rodna av blygsel.
 Här är en betryckt som rópade, †
 och Herren hörde honom *
 och räddade honom ur all hans nöd.

Andra läsningen - 2 Kor 5:17-21 (Gud har försonat oss med sig genom Kristus)

Läsning ur Paulus andra brev till korinthisarna.
 Den som är i Kristus är en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit. Allt detta har sitt upphov i Gud, som har försonat oss med sig genom Kristus och ställt mig i försoningens tjänst. Ty Gud försonade hela världen med sig genom Kristus: han ställde inte människorna till svars för deras överträdelser, och han anförtrodde mig budskapet om denna försoning. Jag är alltså Kristi sändebud, och Gud manar er genom mig. Jag ber er på Kristi vägnar: låt försona er med Gud. Han som inte visste vad synd var, honom gjorde Gud till ett med synden för vår skull, för att vi genom honom skulle bli till ett med Guds rättfärdighet. Så lyder Herrens ord.

Lovsång

Jag vill stå upp och gå till min far och säga till honom:
Far, jag har syndat mot himlen och mot dig.

Evangelium - Luk 15:1-3, 11-32 (Den förlorade sonen)

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Lukas.

Alla tullindrivare och syndare sökte sig till Jesus för att höra honom. Fariseerna och de skriftlärdade förargade sig och sade: »Den mannen umgås med syndare och äter med dem.« Då gav han dem denna liknelse: »En man hade två söner. Den yngste sade till fadern: 'Far, ge mig den del av förmögenheten som skall bli min.' Då skiftade fadern sin egendom mellan dem. Några dagar senare hade den yngste sonen sålt allt han ägde och gav sig i väg till ett främmande land, och där slösade han bort sin förmögenhet på ett liv i utsvävningar. När han hade gjort av med allt blev det svår hungersnöd i landet, och han började lida nöd. Han gick och tog tjänst hos en välbärgad man i det landet, och denne skickade ut honom på sina ägor för att vakta svin. Han hade gärna velat äta sig mätt på fröskidorna som svinen åt, men ingen lät honom få något. Då kom han till besinning och tänkte: 'Hur många daglönare hos min far har inte mat i överflöd, och här svälter jag ihjäl. Jag ger mig av hem till min far och säger till honom: Far, jag har syndat mot himlen och mot dig. Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få gå som en av dina daglönare.' Och han gav sig av hem till sin far. Redan på långt håll fick fadern syn på honom. Han fylldes av medlidande och sprang emot honom och omfamnade och kysste

honom. Sonen sade: 'Far, jag har syndat mot himlen och mot dig, jag är inte längre värd att kallas din son.' Men fadern sade till sina tjänare: 'Skynda er att ta fram min finaste dräkt och klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter. Och hämta gödkalven och slakta den, så skall vi äta och hålla fest. Min son var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' Och festen började.

Men den äldste sonen var ute på fälten. När han på vägen hem närmade sig huset hörde han musik och dans. Han kallade på en av tjänarna och frågade vad som stod på. Tjänaren svarade: 'Din bror har kommit hem, och din far har låtit slakta gödkalven därför att han har fått tillbaka honom välbehållen.' Då blev han arg och ville inte gå in. Fadern kom ut och försökte tala honom till rätta, men han svarade: 'Här har jag tjänat dig i alla dessa år och aldrig överträtt något av dina bud, och mig har du aldrig gett ens en killing att festa på med mina vänner. Men när han kommer hem, din son som har levt upp din egendom tillsammans med horor, då slaktar du gödkalven.' Fadern sade till honom: 'Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. Men nu måste vi hålla fest och vara glada, för din bror var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' »

Så lyder Herrens evangelium.

Förbön

Till Gud, som är full av barmhärtighet och som förlåter alla syndare, riktar vi våra böner.

1. För Kristi kyrka, att hon inte stänger sin dörr för de fattiga, ensamma och övergivna, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

2. För den helige Fadern, för biskoparna, prästerna och diakonerna, att ordet som de förkunnar når fram till alla syndares hjärtan, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

3. För dem som tvivlar och för dem som har förlorat den rätta vägen, att de i Kristus finner meningen med sitt liv, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

4. För dem som tar emot botens och försoningens sakrament, att de genom en uppriktig bikt och ånger kan bära riklig frukt inför Gud, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

5. För oss själva, att vi troget och intill slutet förblir hos Kristus, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

Barmhärtige Fader, genom din Sons lidande och död ger du varje människa hopp om frälsning. Vi ber dig: stärk tron och kärleken i våra hjärtan, så att vi kan vara dina sanna tjänare. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Bön över offergåvorna

Herre, i glädje kommer vi med våra gåvor och tackar dig för uppdraget att frambära Kristi offer för världens frälsning. Ge oss vördnad för hans närvaro och en orubblig tro på honom, Jesus Kristus, vår Herre.

Prefation II för fastan

Herren vare med er.

Och med din ande.

Upplyft era hjärtan.

Vi har upplyft dem till Herren.

Låt oss tacka och lova Herren, vår Gud.

Det är tillbörligt och rätt.

Ja, sannerligen är det tillbörligt och rätt att vi tackar och lovar dig alltid och överallt, helige Fader, allsmäktige, evige Gud, genom Jesus Kristus, vår Herre.

Ty nu är tiden inne, nu är frälsningens dag, nu låter du oss vinna hjärtats renhet åter, om vi vänder oss bort från vårt själviska jag och vandrar genom denna förgängliga värld med blicken fäst vid det som evigt består.

Och därför sjunger vi ditt lov med alla änglar och helgon och förkunnar din ära utan ände:

Kommunionantifon (jfr Luk 15:32)

Låt oss hålla fest och vara glada, för din bror var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.

Bön efter kommunionen

Gud, du som ger ditt ljus till varje människa i denna värld, låt din härlighet stråla i våra hjärtan, så att vi genom kärlekens tankar, ord och gärningar kan leva till din ära. Genom Jesus Kristus, vår Herre.

